

2022. június 10-i 270. sz.

2022. június 9-i törvény a csomagolásról és a csomagolási hulladékról szóló 2017. március 21-i törvény módosításáról

Mi, alulírott Henri, Luxemburg Nagyhercege, Nassau Hercege, Államtanácsunk véleményének meghallgatását követően, miután megkaptuk a Képviselőház hozzájárulását, tekintettel a Képviselőház 2022. április 27-i határozatára és az Államtanács 2022. május 10-i határozatára, amely szerint nincs szükség második szavazásra,

Elrendeltük és elrendeljük a következőket:

1. cikk

A csomagolásról és a csomagolási hulladékról szóló 2017. március 21-i törvény 1. cikkének helyébe a következő szöveg lép:

1. cikk Célok

Ez a törvény a körforgásos gazdaságra való áttéréshez való hozzájárulás érdekében olyan intézkedéseket ír elő, amelyek elsődleges célként a csomagolási hulladékok megelőzését, valamint további alapelveként a csomagolások újrafelhasználását és újrafelhasználásra való előkészítését, a csomagolási hulladékok újrafeldolgozását és egyéb formában történő hasznosítását, és ezáltal a hulladékok végső ártalmatlanításának csökkentését célozzák."

2. cikk

Ugyanezen törvény 3. cikkének helyébe a következő szöveg lép:

3. cikk Fogalommeghatározások

E törvény alkalmazásában:

1. „gazdasági szereplők”: a csomagolások kapcsán a csomagolóanyagokat szállítók, gyártók, feldolgozók, töltők és felhasználók, importőrök, kereskedők és forgalmazók, állami hatóságok és állami szervek;
2. „környezetvédelmi megállapodás”: minden olyan hivatalos megállapodás, amely a környezetvédelemért felelős miniszter (a továbbiakban: miniszter) és a csomagolásért felelős szereplők vagy jóváhagyott szervezetek között jött létre, és amely nyitott minden gazdasági szereplő számára, aki a megállapodásban rögzített feltételeknek eleget kíván tenni az 1. cikkben leírt célok megvalósítása érdekében;
3. „egyedi csomagolás”: az élelmiszerek olyan csomagolóanyagba vagy tárolótartályba történő behelyezése, amely közvetlenül érintkezik a szóban forgó élelmiszerekkel;
4. „csomagolási hulladék”: a hulladéknak a hulladékokról szóló 2012. március 21-i módosított törvény (a továbbiakban: a 2012. március 21-i törvény) 4. cikkében szereplő fogalommeghatározásába tartozó valamennyi csomagolás vagy csomagolóanyag, a gyártásból származó maradékanyagok kivételével;
5. „háztartási csomagolási hulladék”: a 2012. március 21-i törvényben foglaltak szerint a háztartási települési hulladék kategóriájába tartozó csomagolási hulladék;
6. „nem háztartási csomagolási hulladék”: a 2012. március 21-i törvényben foglaltak szerint nem a háztartási települési hulladék kategóriájába tartozó csomagolási hulladék;

7. „csomagolás”: bármilyen jellegű anyagból készült minden olyan termék, amely az alapanyagoktól a késztermékekig az adott áruk tárolására és védésére szolgál, lehetővé téve ezek kezelését, és szállítását a termelőtől a fogyasztóig vagy a felhasználóig, valamint az áruknak megjelenést biztosít. Csomagolásnak tekintendő továbbá minden olyan eldobható cikk, amely ugyanilyen célokra szolgál.

A csomagolás kizárólag a következőket jelenti:

- a) értékesítési csomagolás vagy elsődleges csomagolás, azaz olyan csomagolás, amely egy értékesítési egységet képez a végfelhasználó vagy fogyasztó számára az értékesítés helyén;
- b) csoportos csomagolás vagy másodlagos csomagolás, azaz olyan csomagolás, amely egy bizonyos számú értékesítési egységből álló csoportot képez az értékesítés helyén, függetlenül attól, hogy a végfelhasználó vagy fogyasztó számára ebben az állapotban kerül értékesítésre, vagy csupán az értékesítési hely polcainak felöltésére használt; ez a csomagolás a termékről eltávolítható a termék jellemzőinek megváltozása nélkül;
- c) szállítási csomagolás vagy harmadlagos csomagolás, azaz olyan csomagolás, amely egy bizonyos számú értékesítési egység vagy csoportos csomagolás kezelését és szállítását hivatott megkönnyíteni, azok fizikai kezelése és a szállításból eredő sérülések elkerülése érdekében. A szállítási csomagolás nem vonatkozik a közúti, vasúti, vízi és légi szállítási konténerekre.

A „csomagolás” fogalmának meghatározásának többek között az alábbi szempontokon kell alapulnia:

- i. Egy cikk akkor minősül csomagolásnak, ha megfelel a fent említett meghatározásnak, függetlenül a csomagolás esetleges egyéb funkcióitól, kivéve, ha a cikk a termék szerves részét képezi, és szükséges a termék tárolására, összetartására vagy megőrzésére annak teljes életciklusa során, valamint, ha az összes alkotóelem együttesen használandó fel, fogyasztandó el vagy ártalmatlanítandó;
- ii. Az értékesítési helyen megtöltésre szánt, vagy az értékesítési helyen értékesített, megtöltött vagy megtöltésre szánt, egyszer használatos cikkek csomagolásnak minősülnek, mivel azok csomagolás funkcióját töltik be, és szolgáltatás során használt csomagolásnak minősülnek;
- iii. A csomagolás alkotórészei vagy a csomagolás részét képező kiegészítő elemek a csomagolás részének tekintendők. A termékre akasztott vagy közvetlenül rögzített kiegészítő elemek, amelyek csomagolás funkcióját látják el, szintén csomagolásnak minősülnek, kivéve, ha azok a termék szerves részét képezik, és az összes alkotóelem együttesen fogyasztandó el vagy ártalmatlanítandó.

A csomagolásról és a csomagolási hulladékról szóló, 1994. december 20-i 94/62/EK európai parlamenti és a tanácsi irányelvnek az Európai Bizottság által az ezen irányelv 19. cikke (2) bekezdésének és a 21a. cikkének megfelelően hozott felhatalmazáson alapuló jogi aktusokkal módosított I. mellékletében felsorolt cikkek példaként szolgálnak a szempontok alkalmazásának tekintetében;

- 8. „újra felhasználható csomagolás”: olyan csomagolás, amelyet úgy terveztek, alkottak meg és hoztak forgalomba, hogy életciklusa során többször alkalmazható legyen ugyanazon az útvonalon vagy rotációban újra megtöltve vagy az eredetileg tervezett funkciójának megfelelően újrahasználva;
- 9. „összetett csomagolás”: két vagy több különböző rétegből és különböző anyagokból álló csomagolás, amelyeket nem lehet kézzel különválasztani, és egyetlen egységet alkotnak, amely részei egy belső tárolóedény és egy külső burkolat, amelyeket ebben a formában kell megtölteni, tárolni, szállítani és kiüríteni;
- 9a. „szolgáltatás során használt csomagolás”: bármely elsődleges vagy másodlagos csomagolás, amelyet azon a helyen használnak, ahol az árukat vagy szolgáltatásokat a fogyasztók rendelkezésére bocsátják;
- 10. „központi kezelés”: olyan rendszer, amelynél egy gyűjtőhelyen újrahasznosítás céljára önkéntesen elhelyezett csomagolási hulladékról egy jóváhagyott szervezet gondoskodik;
- 11. „csomagolásihulladék-gazdálkodás”: a hulladékok kezelése a 2012. március 21-i törvény 4. cikkében meghatározottaknak megfelelően;
- 12. „csomagolóanyag”: a csomagolást alkotó bármilyen egyszerű vagy összetett, természetes vagy mesterséges eredetű anyag;
- 13. „jóváhagyott szervezet”: a 2012. március 21-i törvénynek megfelelően jóváhagyott jogi személy, aki vállalja a kiterjesztett gyártói felelősség kötelezettségeit;

14. „műanyag”: a vegyi anyagok regisztrálásáról, értékeléséről, engedélyezéséről és korlátozásáról (REACH), az Európai Vegyianyag-ügynökség létrehozásáról, az 1999/45/EK irányelv módosításáról, valamint a 793/93/EGK tanácsi rendelet, az 1488/94/EK bizottsági rendelet, a 76/769/EGK tanácsi irányelv, a 91/155/EGK, a 93/67/EGK, a 93/105/EK és a 2000/21/EK bizottsági irányelv hatályon kívül helyezéséről szóló, 2006. december 18-i 1907/2006/EK európai parlamenti és tanácsi rendelet 3. cikkének 5. pontjában meghatározott polimerből álló anyag, amelyhez adalékanyagok és egyéb anyagok adhatók hozzá, és amely el tudja látni a hordtasakok fő szerkezeti összetevőjének szerepét;
 15. „szerves újráfeldolgozás”: a csomagolási hulladékok biológiai úton lebomló részeinek kezelése mikroorganizmusok segítségével, ellenőrzött körülmények között végzett aerob (komposztálás) vagy anaerob (biogáztermelés) eljárással, amelynek eredményeként stabilizált szerves talajjavító vagy metán keletkezik. A hulladéklerakás nem minősül szerves újráfeldolgozásnak;
 16. „csomagolásért felelős személy”: minden természetes vagy jogi személy, aki vagy amely
 - a) a Luxemburgi Nagyhercegségben letelepedett, és szakmai minőségben eljárva a Luxemburgi Nagyhercegségben töltést vagy közvetlen értékesítést végez, az alkalmazott értékesítési módszertől függetlenül, többek között a fogyasztóvédelmi törvénykönyv L. 222-1. cikkében meghatározott, távollevők között kötött szerződések keretében, és csomagolt termékeket hoz forgalomba a luxemburgi piacon; vagy
 - b) az első olyan szereplő, aki szakmai minőségben eljárva a Luxemburgi Nagyhercegségben letelepedett vagy nem a Luxemburgi Nagyhercegségben letelepedett természetes vagy jogi személy által a Luxemburgi Nagyhercegségbe importált csomagolt termékeket vesz át, függetlenül az alkalmazott értékesítési technikától, többek között a fogyasztóvédelmi törvénykönyv L. 222-1. cikkében meghatározott, távollevők között kötött szerződések keretében, és csomagolt termékeket hoz forgalomba a luxemburgi piacon; vagy
 - c) a Luxemburgi Nagyhercegségen kívül letelepedett, és szakmai minőségben eljárva csomagolt termékeket értékesít a Luxemburgi Nagyhercegségben közvetlenül háztartások vagy nem háztartásnak számító felhasználók részére, az alkalmazott értékesítési módszertől függetlenül, többek között a fogyasztóvédelmi törvénykönyv L. 222-1. cikkében meghatározott, távollevők között kötött szerződések keretében;
 - a szolgáltatás során használt csomagolások esetében a csomagolásért felelős személynek tekintendő minden olyan személy, aki szakmai minőségben eljárva és a luxemburgi piacon történő forgalomba hozatal céljából szolgáltatás során használt csomagolásokat gyárt vagy importál;
 17. „műanyag hordtasakok”: az áruk vagy termékek eladási helyein a fogyasztók számára biztosított, műanyagból készült füles vagy fül nélküli hordtasakok;
 18. „könnyű műanyag hordtasakok”: az 50 mikronnál vékonyabb anyagból készült műanyag hordtasakok;
 19. „nagyon könnyű műanyag hordtasakok”: a 15 mikronnál vékonyabb anyagból készült műanyag hordtasakok, amelyekre higiéniai okokból van szükség, vagy az ömlesztett élelmiszerek elsődleges csomagolásként szolgálnak, és hozzájárulnak az élelmiszer-pazarlás megelőzéséhez;
 20. „oxidatív úton lebomló műanyag hordtasakok”: olyan műanyagból készült hordtasakok, amelyek a műanyagok szétbomlását és kisebb egységekre bomlását katalizáló adalékanyagokat tartalmaznak;
 21. „betétdíjas rendszer”: olyan visszaváltó rendszer, amelynél a vásárló az általa fizetett pénzüsszeget akkor kapja vissza, ha a használt csomagolást visszaviszi;
 22. „piaci részesedési arány”: a folyékony élelmiszerek csomagolásának százaléka egy adott időszakban, amelynél a számlálóban az országos piacon fogyasztott, újrahasznosítható csomagolásban forgalomba hozott folyékony élelmiszerek mennyisége szerepel, míg a nevezőben a országos piacon forgalomba hozott és fogyasztott folyékony élelmiszertermékek teljes mennyisége áll;
 23. „újráfeldolgozási arány”: a csomagolási hulladékok százaléka egy adott időpontban, amelynél a számlálóban a ténylegesen újráfeldolgozott csomagolási hulladékok tömege szerepel, míg a nevezőben a luxemburgi piacon valamely csomagolásért felelős személy által forgalomba hozott, és az ország területén használt, hasznosítható csomagolások teljes tömege áll.
- Ez a meghatározás nem vonatkozik az e törvény értelmében újra felhasználandó csomagolásokra;
24. „hasznosítási arány”: a csomagolási hulladékok százaléka egy adott időpontban, amelynél a számlálóban a ténylegesen hasznosított csomagolási hulladékok tömege szerepel, míg a nevezőben a luxemburgi piacon egy csomagolásért felelős személy által forgalomba hozott, és az ország területén használt, hasznosítható csomagolások teljes tömege áll.

Ez a meghatározás nem vonatkozik az e törvény értelmében újra felhasználandó csomagolásokra;

25. „energetikai hasznosítás”: az éghető csomagolási hulladékok energiatermelésre való felhasználása, egyéb hulladékokkal együtt vagy azok nélkül történő égetéssel, és a keletkező hő visszanyerésével;

A „hulladék”, „települési hulladék”, „háztartási települési hulladék”, „nem háztartási települési hulladék”, „hulladékgazdálkodás”, „hulladékgyűjtés”, „szelektív hulladékgyűjtés”, „forgalomba hozatal”, „forgalmazás”, „megelőzés”, „újrafelhasználás”, „újrahasználatra való előkészítés”, „kezelés”, „hasznosítás”, „újrafeldolgozás”, „magas minőségű újrafeldolgozás”, „ártalmatlanítás”, „erőforrásközpont” és „kiterjesztett gyártói felelősségi rendszer” kifejezések tekintetében a 2012. március 21-i törvény 4. cikkében foglalt fogalommeghatározást kell alkalmazni.”

3. cikk

Ugyanezen törvény 4. cikke (1) bekezdése 1. albekezdésének helyébe a következő szöveg lép:

„A 9. cikknek megfelelően és a (2) bekezdés sérelme nélkül elfogadott, a csomagolási hulladékok termelését megelőző intézkedéseken túl, a miniszter további környezetvédelmi megállapodásokat köthet, amelyek megfelelnek az 1. cikkben leírt céloknak, és első sorban a csomagolások környezeti hatásának csökkentését, valamint a csomagolási hulladékok termelésének megelőzését célozzák. E megállapodások rendelkezhetnek tájékoztató és figyelemfelkeltő kampányok szervezéséről.”

4. cikk

Ugyanezen törvény 5. cikkének helyébe a következő szöveg lép:

„ 5. cikk Csomagolások csökkentése

(1) A csomagolások Luxemburg területén történő felhasználásának fenntartható módon történő csökkentése érdekében:

1. a könnyű műanyag hordtasakok éves fogyasztási szintje személyenként nem haladhatja meg a kilencven darabot 2019. december 31-re, és a negyven darabot 2025. december 31-re. A 3. cikk 5. pontja értelmében ez nem vonatkozik a nagyon könnyű műanyag hordtasakokra;
2. az áruk vagy termékek értékesítési helyén műanyag hordtasakok nem bocsáthatók ingyenesen rendelkezésre.
A 3. cikk 5. pontja értelmében ez nem vonatkozik a nagyon könnyű műanyag hordtasakokra;
3. 2025. január 1-étől az egyes műanyag termékek környezetre gyakorolt hatásainak értékeléséről szóló 2022. június 9-i törvény I. mellékletének A. részében felsorolt egyszer használatos termékek és a hordtasakok – a mérettől, a fogyasztás módjától és attól függetlenül, hogy milyen anyagból készültek – nem bocsáthatók ingyenesen rendelkezésre az áruk vagy termékek értékesítési helyén.

(2) Az (1) bekezdés 2. és 3. pontjában említett csomagolások árát külön kell feltüntetni az értékesítési helyen.

Amennyiben egy adott áru vagy termék esetében feltüntetett eladási ár tartalmazza az (1) bekezdés 3. pontjában említett csomagolás árát, a csomagolás árának megfelelő összeggel csökkentett árat kell biztosítani azok számára, akik lemondanak a csomagolásról.”

5. cikk

Ugyanezen törvény 5. cikke után a szöveg a következő 5a. cikkel egészül ki:

„ 5a. cikk Újrafelhasználás

A 2012. március 21-i törvény 9. cikkében megállapított hulladékhierarchiának megfelelően, a miniszter környezetvédelmi megállapodásokat köthet annak érdekében, hogy ösztönözze a forgalomba hozott újrafelhasználható csomagolások arányának növelését és a környezetbarát csomagolások újrafelhasználási rendszereit.

Ezek a megállapodások többek között a következőkre terjedhetnek ki:

1. betétdíjas rendszerek alkalmazása;
2. minőségi és mennyiségi célok meghatározása;
3. gazdasági ösztönző intézkedések alkalmazása;
4. a forgalomba hozott újrafelhasználható csomagolások minimális százalékaának meghatározása minden évben, mindegyik csomagolásáramra vonatkozóan.

”

6. cikk

Ugyanezen törvény 6. cikkének helyébe a következő szöveg lép:

6. cikk Hasznosítás és újrafeldolgozás

(1) A csomagolásért felelős személyek kötelesek elérni az alábbiakban megadott minimális célokat:

1. a csomagolási hulladék 65 tömegszázalékát hasznosítani kell vagy hulladékegyesítőben kell elégetni energetikai hasznosítással;
2. a csomagolási hulladék 60 tömegszázalékát szükséges újrafeldolgozni a csomagolási hulladékban található anyagokra vonatkozó alábbi minimális újrafeldolgozási célokkal összhangban: üveg esetében 60 tömegszázalék, papír és karton esetében 60 tömegszázalék, fémek esetében 50 tömegszázalék, műanyagok, de azon belül kizárólag a műanyagként újrafeldolgozott anyagok esetében 22,5 tömegszázalék és fa esetében 15 tömegszázalék;
3. legkésőbb 2025. december 31-ig az összes csomagolási hulladék legalább 65 tömegszázalékát szükséges újrafeldolgozni;
4. legkésőbb 2025. december 31-ig el kell elérni az alábbi újrafeldolgozási minimumcélokat a csomagolási hulladékban található következő konkrét anyagok esetében:
 - a) műanyag esetében 50 tömegszázalék;
 - b) fa esetében 25 tömegszázalék;
 - c) vasfémek esetében 70 tömegszázalék;
 - d) alumínium esetében 50 tömegszázalék;
 - e) üveg esetében 70 tömegszázalék;
 - f) papír és karton esetében 75 tömegszázalék.
5. legkésőbb 2030. december 31-ig az összes csomagolási hulladék legalább 70 tömegszázalékát szükséges újrafeldolgozni;
6. legkésőbb 2030. december 31-ig el kell elérni az alábbi újrafeldolgozási minimumcélokat a csomagolási hulladékban található következő konkrét anyagok esetében:
 - a) műanyag esetében 55 tömegszázalék;
 - b) fa esetében 30 tömegszázalék;
 - c) vasfémek esetében 80 tömegszázalék;
 - d) alumínium esetében 60 tömegszázalék;
 - e) üveg esetében 75 tömegszázalék;
 - f) papír és karton esetében 85 tömegszázalék.

(2) A 14. cikk megsértése nélkül a Környezetvédelmi Hatóság gondoskodik arról, hogy ezek a kötelezettségek és célok a nyilvánosságot és a gazdasági szereplőket megszólító tájékoztató kampány tárgyát képezzék."

7. cikk

Ugyanezen törvény 6. cikke után a szöveg a következő 6a. cikkel egészül ki:

6a. cikk A célok elérésének értékelését szolgáló számításra vonatkozó szabályok

(1) A 6. cikk (1) bekezdésének 3–6. pontjában meghatározott célok teljesülésének meghatározására szolgáló

6. számításnál:

1. a termelt és újrafeldolgozott csomagolási hulladékok tömegét egy adott naptári évre nézve kell számítani. A termelt csomagolási hulladékok mennyisége egyenértékűnek tekinthető az ugyanazon évben forgalomba hozott csomagolások mennyiségével;
2. az újrafeldolgozott csomagolási hulladék tömegének számításakor azon csomagolások hulladékká vált tömegét kell tekinteni, amelyek már átestek az összes előzetesen szükséges ellenőrzési, válogatási és egyéb műveleten, amely a későbbi kezelési folyamatok tárgyát nem képező hulladékok kiválogatásához és a magas színvonalú újrafeldolgozás biztosításához szükséges, majd ezt követően kerülnek be az újrafeldolgozási folyamatba, amelynek során a hulladékot ténylegesen újrahasznosítják termékeként vagy anyagként.

(2) Az (1) bekezdés 1. pontjának alkalmazásában, az újrafeldolgozott csomagolási hulladékok tömegét az újrafeldolgozási folyamatba való bekerüléskor kell mérni.

Az 1. albekezdéstől eltérően az újrafeldolgozott csomagolási hulladékok tömege a válogatási műveletekből való kilépéskor is mérhető, amennyiben:

1. ezek a hulladékok a válogatási műveletből való kilépést követően azonnal újrafeldolgozásra kerülnek;
2. az újrafeldolgozottként feltüntetett hulladékok tömege nem tartalmazza az újrafeldolgozást megelőző egyéb műveletek során eltávolított, és nem azonnal újrafeldolgozott anyagok tömegét.

(3) A számítási szabályok betartásának és az illetékes közigazgatási szervnek szóló összes információ megfelelő továbbításának biztosítására a 2012. március 21-i törvény 34. cikkének megfelelően egy elektronikus nyilvántartás kerül bevezetésre.

(4) Az újrafeldolgozást megelőző előkészítési művelet miatt a továbbiakban már hulladéknak nem minősülő csomagolási hulladékmennyiség újrafeldolgozottként tekinthető, amennyiben ezek a hulladékok termékeként vagy anyagokként lesznek újrafeldolgozva az eredeti funkciójuk vagy más funkció céljából. Ugyanakkor a továbbiakban már hulladéknak nem minősülő hulladékok, amelyek tüzelőanyagként vagy egyéb energiatermelőként lesznek felhasználva, vagy elégetésre, feltöltésre vagy hulladéklerakásra kerülnek, nem vehetők figyelembe az újrafeldolgozási célok elérésénél.

(5) A 6. cikk (1) bekezdésének 3–6. pontjában meghatározott célok teljesülésének értékelését szolgáló számításnál a Környezetvédelmi Hatóság figyelembe veheti a hulladékégetést követően elkülönített fémek újrafeldolgozását az elégetett csomagolási hulladékok mennyiségének arányában, feltéve, hogy az újrafeldolgozott fémek megfelelnek a hulladékokról és egyes irányelvek hatályaon kívül helyezéséről szóló, 2008. november 19-i 2008/98/EK irányelv 11a. cikkének (9) bekezdése szerint elfogadott végrehajtási jogi aktusban meghatározott bizonyos minőségi kritériumoknak.

(6) Az Európai Unió egyéb tagállamaiba az adott tagállamban elvégzendő újrafeldolgozási céllal elküldött csomagolási hulladékokat figyelembe kell venni a 6. cikk (1) bekezdésének 3–6. pontjában meghatározott, Luxemburgra vonatkozó célok teljesítésénél.

(7) Az Európai Unióból exportált csomagolási hulladékokat nem lehet figyelembe venni a 6. cikk (1) bekezdésében meghatározott célok elérését értékelő számításnál, kivéve, ha a (3) bekezdésben szereplő feltételek teljesülnek, és ha a hulladékszállításról szóló, 2006. június 14-i 1013/2006/EK európai parlamenti és tanácsi rendelet szerint az exportőr bizonyítani tudja, hogy a hulladékszállítás megfelel az említett rendelet követelményeinek, és a csomagolási hulladékok Európai Unión kívüli feldolgozása olyan körülmények között zajlott, amelyek lényegében megegyeznek a környezetvédelmi jogszabályok értelmében alkalmazandó követelményeknek."

8. cikk

Ugyanezen törvény 7. cikkének helyébe a következő szöveg lép:

" **7. cikk** Visszavételi, gyűjtési és hasznosítási rendszerek

(1) Az 1. cikkben megfogalmazott célok elérése érdekében és a (2) bekezdésnek megfelelően, a csomagolás felelős személyek kötelesek a higiéniai előírások betartása mellett biztosítani a következőket:

1. a fogyasztótól, bármilyen egyéb végfelhasználótól vagy hulladékáramból származó csomagolások vagy csomagolási hulladékok visszavétele vagy gyűjtése, és azok leginkább megfelelő hulladékgazdálkodási megoldás felé irányítása;
2. az összegyűjtött csomagolások vagy csomagolási hulladékok újrafelhasználása, illetve újrahasználatra vagy hasznosításra való előkészítése, beleértve az újrafeldolgozást is.

E rendszerek nyitottak az érintett iparágak azon gazdasági szereplői, valamint az illetékes hatóságok részére, akik részt kívánnak bennük venni. A rendszerek megkülönböztetés nélkül vonatkoznak továbbá az importált termékekre, beleértve a rendszerekhez való hozzáféréssel kapcsolatos feltételeket és esetleges díjakat, és azokat úgy kell kialakítani, hogy elkerülhetővé váljanak a kereskedelmi akadályok és a verseny torzulása.

(2) A települési hulladékként ártalmatlanított csomagolási hulladékok minimumra csökkentése és a csomagolási hulladékok nagy mértékű szelektív gyűjtésének elérése érdekében az alábbi rendelkezések alkalmazandók:

1. háztartási csomagolási hulladékok esetében:

A háztartási települési hulladékgazdálkodással megbízott települések és települési társulások 2012. március 21-i törvény szerinti kötelezettségeinek sérelme nélkül, a településeknek és települési társulásoknak biztosítaniuk kell a szelektív gyűjtési rendszerek elérhetőségét. A települések és a települési társulások – adott esetben a jóváhagyott szervezetekkel együttműködésben – kötelesek biztosítani a háztartási csomagolási hulladékok szelektív gyűjtésére szolgáló közcélú infrastruktúra elérhetőségét és hozzáférhetőségét, amely a végső felhasználók számára lehetővé teszi e csomagolási hulladékok legalább ingyenes visszajuttatását.

A jóváhagyott szervezeteknek lehetősége van a háztartási csomagolási hulladékok visszavételét szolgáló alternatív vagy kiegészítő rendszerek kialakítására és működtetésére, amennyiben ezek a rendszerek az e törvény céljainak megfelelnek, a települések és települési társulások által bevezetett rendszerekkel megegyező országos lefedettséget biztosítanak, és lehetővé teszik e csomagolási hulladékok ingyenes visszavételét.

A háztartási csomagolások használóinak élniük kell a települések, a települési társulások vagy a jóváhagyott szervezetek által a háztartási csomagolási hulladékok szelektív gyűjtésére bevezetett visszavételi rendszerekkel.

2. nem háztartási csomagolási hulladékok esetében:

A nem háztartási csomagolásokért felelős személyek biztosítják a hulladékok gyűjtését és hasznosítását az e törvény 8. cikkében leírt, kiterjesztett gyártói felelősségi rendszer keretei között.

(3) A 2012. március 21-i törvény 30. cikkének (1) bekezdésében említett létesítmények vagy vállalkozások csak akkor gyűjthetik és szállíthatják el a háztartási hulladéknak minősülő csomagolási hulladékokat, ha erre a jóváhagyott szervezetek felhatalmazták őket.

(4) A luxemburgi piacon forgalomba hozott, emberi fogyasztásra szánt italok csomagolásaira az egységes országos betétdíjas rendszer vonatkozik. A betétdíj összege 10 eurocent és 1 euró között változik a csomagolás jellegétől függően. A betétdíjas rendszer feltételeit és bevezetését nagyhercegi rendelet határozza meg.

9. cikk

Ugyanezen törvény 8. cikkének helyébe a következő szöveg lép:

8. cikk A csomagolásért felelős személyek és a jóváhagyott szervezetek

(1) Annak érdekében, hogy az e törvényből, valamint az egyes műanyag termékek környezetre gyakorolt hatásainak csökkentéséről szóló törvényből eredő kötelezettségeinek eleget tegyen, a csomagolásért felelős személynek a 2012. március 21-i törvény 19. cikkében említett kiterjesztett gyártói felelősségi rendszerhez kell tartoznia.

Azon újból felhasználható háztartási csomagolások esetén, amelyeknél létezik visszavételi rendszer, szerződésben megbízhat egy jóváhagyott szervezetet e kötelezettség teljes vagy részleges végrehajtásával. Az egyéb háztartási csomagolások esetén szerződésben kell megbíznia egy jóváhagyott szervezetet e kötelezettség végrehajtásával. A nem háztartási csomagolások esetén szerződésben kell megbíznia egy jóváhagyott szervezetet e kötelezettségek teljes vagy részleges végrehajtásával.

(2) A központi kezelés hatálya alá tartozó csomagolási hulladékok esetén a jóváhagyott szervezetek a rájuk vonatkozó mértékben biztosítják a hulladékgazdálkodás – beleértve az újrahasználatra való előkészítési műveletek – finanszírozását, az önkéntes alapon használható gyűjtőhelyektől kiindulón.

A központi kezelés hatálya alá nem tartozó csomagolási hulladékok esetén a szelektív hulladékgyűjtésben részt vevő jóváhagyott szervezetek pénzügyi beavatkozásának feltételeit a szervezetek és az érintett települések közötti közös megegyezéssel kell meghatározni.

A hulladékgazdálkodás – beleértve az újrahasználatra való előkészítési műveletek – teljes költségét a csomagolásért felelős személyek hozzájárulásából kell fedezni.

(3) Ezen kívül a jóváhagyott szervezet köteles:

1. kiszámítani a vállalkozói által biztosított hozzájárulásokat a meglévő és a létrehozandó gyűjtőhelyekkel, az összegyűjtött csomagolási hulladékok szétválogatásával, az újrahasználatra való előkészítés műveleteivel és a csomagolási hulladékok kezelésével kapcsolatos költségek, illetve a hulladékot birtoklók tájékoztatásával, valamint az információk továbbításával és gyűjtésével kapcsolatos költségek finanszírozása érdekében. A figyelembe vett költségek nem haladhatják meg a költséghatékony szolgáltatás biztosításához szükséges költségeket.
2. szerződést kötni a háztartási települési hulladék kezeléséért felelős településekkel vagy települési társulásokkal, amely szerződésben meghatározzák az érintett csomagolási hulladékok gyűjtésének és a csomagolási hulladékok kezelésének technikai feltételeit és szabályait.
A szerződés semmilyen esetben sem sértheti a háztartási települési hulladékkezelésért felelős települések és települési társulások e területen gyakorolható hatásköreit.
3. évente tájékoztatni a minisztert a 2012. március 21-i törvény 35. cikkének (2) bekezdésében említett beszámolóban a háztartási települési hulladékkezelésért felelős településekkel és települési társulásokkal kötött szerződésekről.

(4) A csomagolási hulladékok kezelését a 2012. március 21-i törvény 9. cikkében megállapított hulladékhierarchiának megfelelően kell végezni.

10. cikk

Ugyanezen törvény 10. cikkének helyébe a következő szöveg lép:

„**10. cikk** Azonosítási rendszer

(1) A gyűjtés, az újrafelhasználás, az újrahasználatra való előkészítés, a hasznosítás és az újrafeldolgozás megkönnyítése érdekében a csomagolásokon fel van tüntetve az azokat felépítő anyag vagy anyagok jellege, megkönnyítve azok azonosítását és az érintett iparág szerinti osztályozását a csomagolóanyagok azonosítási rendszeréről szóló, 1997. január 28-i 97/129/EK bizottsági határozat alapján, a csomagolásról és a csomagolási hulladékról szóló 94/62/EK európai parlamenti és a tanácsi irányelvnek megfelelően.

(2) A megfelelő jelölést el kell helyezni magán a csomagoláson vagy a címkén. A jelölésnek egyértelműen láthatónak és könnyen olvashatónak kell lennie. A jelölésnek megfelelően hosszú élettartammal kell rendelkeznie, még a csomagolás kinyitását követően is.

11. cikk

Ugyanezen törvény 12. cikke (1) bekezdésének helyébe a következő szöveg lép:

„(1) A csomagolásról és a csomagolási hulladékról szóló, 1994. december 20-i módosított 94/62/EK európai parlamenti és a tanácsi irányelv III. mellékletében említett adatbázisokat a Környezetvédelmi Hatóság kezeli. Ezek az adatbázisok az e mellékleten alapuló adatokat tartalmazzák, és információt nyújtanak a csomagolások és csomagolási hulladékok áramának kiterjedéséről, jellemzőiről és tendenciáiról, beleértve a csomagolási hulladékok mérgező vagy veszélyes voltára és az azok előállításához használt anyagokra vonatkozó információkat.

12. cikk

Ugyanezen törvény 13. cikke hatályát veszti.

13. cikk

Ugyanezen törvény 15. cikkének helyébe a következő szöveg lép:

„ **15. cikk** Jelentések

A könnyű műanyag hordtasakokat forgalomba hozó összes, csomagolásért felelős személynek jelentenie kell az ilyen hordtasakok éves mennyiségét annak a jóváhagyott szervezetnek, amelyhez csatlakozott.

A jóváhagyott szervezetnek pedig jelentenie kell ezeket a mennyiségeket a Környezetvédelmi Hatóságnak a 2012. március 21-i törvény 35. cikkének (2) bekezdésében említett jelentésben. A 3. cikk 17. pontja értelmében ez nem vonatkozik a nagyon könnyű műanyag hordtasakokra.

14. cikk

Ugyanezen törvény 17. cikkének helyébe a következő szöveg lép:

„ **17. cikk** A jogsértések felderítése és megállapítása

(1) A Vám- és Jövedékiadó-hatóság dandártábornoki vagy annál magasabb beosztásban szolgáló tisztviselői, illetve a Környezetvédelmi Hatóság A1, A2 és B1 besorolási csoportjába tartozó tisztviselői és alkalmazottjai is megbízhatók az e törvény és annak végrehajtására elfogadott rendeletek megsértésének megállapításával.

Feladatuk elvégzése során a Vám- és Jövedékiadó-hatóság, illetve a Környezetvédelmi Hatóság tisztviselői a bűnüldöző szerv tagjainak minősülnek. A jogsértéseket jelentésben állapítják meg, amely bizonyítékul szolgál az ellenkező bizonyításáig.

(2) Az (1) bekezdésben felsorolt tisztviselőknek részt kell venniük egy speciális, a jogsértések felderítéséről és megállapításáról szóló szakmai képzésben. A képzés tartalmát és hosszát, valamint az ismeretek ellenőrzési módszereit nagyhercegi rendelet határozza meg.

Feladatuk ellátásának megkezdése előtt, a tisztviselők a polgári ügyekben eljáró luxemburgi körzeti bíróság előtt a következő esküt teszik:

„Esküszöm, hogy feladataimat feddhetetlenül, pontosan és pártatlanul fogom ellátni.”

A büntető törvénykönyv 458. cikke alkalmazandó.”

15. cikk

A törvény 18. cikkének helyébe a következő szöveg lép:

„ **18. cikk** Ellenőrzési hatáskörök és előjogok

(1) A 17. cikkben felsorolt személyek éjjel-nappal és előzetes értesítés nélkül hozzáférhetnek az e törvény és annak végrehajtására elfogadott rendeletek hatálya alá tartozó létesítményekhez, helyiségekhez, földterületekhez, berendezésekhez és szállítóeszközökhöz.

(2) Az (1) bekezdés rendelkezései nem vonatkoznak azokra a helyiségekre, amelyek lakóegységként szolgálnak. Mindazonáltal – a büntető törvénykönyv 33. cikke (1) bekezdésének sérelme nélkül – ha komoly jelek utalnak arra, hogy a jogsértés elkövetése lakóegységként szolgáló helyiségekben történik, a lakhelyet a bűnüldöző szerv egyik tagja, a nagyhercegi rendőrség egyik rendőrtisztje vagy a 45. cikkben meghatározott, vizsgálóbírói felhatalmazás alapján eljáró tisztviselő keresheti fel este fél hét és éjfél között.

(3) Az (1) és (2) bekezdésekben meghatározott feladatok végrehajtása során az illetékes tisztviselők a következőkre jogosultak:

1. az e törvényben említett csomagolásokkal és csomagolási hulladékokkal kapcsolatos összes iratról és dokumentumról szóló kommunikáció átvétele;

2. az e törvényben említett csomagolásokról és csomagolási hulladékokból mintát venni vagy vetetni annak megvizsgálása vagy elemzése céljából. A minta egy részét lepecsételt vagy lezárt formában a létesítmény, telephely vagy közlekedési eszköz üzemeltetője vagy a nevében eljáró más személy részére át kell adni, kivéve, ha az illető arról kifejezetten lemond, vagy ha műszaki okokból nem lehetséges;

3. az e törvényben említett csomagolások és csomagolási hulladékok, valamint a kapcsolódó iratok és dokumentumok lefoglalása, és szükség esetén pecséttel történő lezárása.

(4) A (3) bekezdésben megadott intézkedések által érintett összes személy, vagy a nevükben eljáró személyek az intézkedések végrehajtásával megbízott tisztviselők felszólítására kötelesek segíteni a tisztviselők által végzett műveleteket.

Az 1. albekezdésben említett személyek jelen lehetnek e műveletek végrehajtása során.

(5) A megállapításokról és műveletekről jelentést kell készíteni.

(6) Az e cikk értelmében végrehajtott intézkedésekből származó költségek az ezt követően felmerülő jogi költségekbe lesznek beszámítva.

16. cikk

Ugyanezen törvény 19. cikkének helyébe a következő szöveg lép:

„ 19. cikk Büntetőjogi következmények

A 6. cikk (1) bekezdésének, a 7. cikk (1) bekezdése 1. albekezdésének és a 7. cikk (3) bekezdésének, a 9. cikknek és a 11. cikk (1) bekezdésének megsértése nyolc naptól három évig terjedő szabadságvesztéssel és 251 eurótól 750 000 euróig terjedő pénzbírsággal vagy csak e büntetések egyikével büntetendő.

Ugyanezek a büntetések alkalmazandók a 21. cikk értelmében előírt intézkedések akadályozása vagy közigazgatási intézkedések be nem tartása esetén.

A 8. cikk (1) bekezdése 2. albekezdésének, a 8. cikk (2) bekezdésének és a 8. cikk (4) bekezdésének megsértése nyolc naptól hat hónapig terjedő szabadságvesztéssel és 251 eurótól 150 000 euróig terjedő pénzbírsággal vagy csak e büntetések egyikével büntetendő.

17. cikk

Ugyanezen törvény 20. cikkének helyébe a következő szöveg lép:

„ 20. cikk Közigazgatási bírságok

Az 5. cikk (1) és (2) bekezdésének, a 7. cikk (2) bekezdése 1. pontja 3. albekezdésének, a 8. cikk (3) bekezdése 3. pontjának, a 10. cikk (2) bekezdésének, a 12. cikk (2) bekezdésének, a 14. cikk (1) bekezdésének, a 15. cikknek vagy a 16. cikk (2) bekezdésének megsértése esetén a miniszter 250 eurótól 10 000 euróig terjedő közigazgatási bírságot szabhat ki.

A bírságokat az írásos határozatról szóló értesítéstől számított két hónapos határidőn belül kell kifizetni.

A közigazgatási bírságokat a luxemburgi földnyilvántartási, ingatlan- és adóügyi ügynökség szedi be. A beszedés ugyanúgy történik, mint a nyilvántartásba vételi díj esetén.

18. cikk

Ugyanezen törvény 21. cikkének (1) bekezdése a következőképpen módosul:

1. A 19. cikk (1) bekezdésére való hivatkozás helyébe a 19. cikkre való hivatkozás lép.

2. A 2. pont helyébe a következő szöveg lép:

„2. részben vagy teljes egészében felfüggesztheti a csomagolásért felelős személy vagy a jóváhagyott szervezet tevékenységét, a létesítmény működését, továbbá részben vagy teljes egészében bezárathatja és zár alá veheti a létesítményt, illetve megtilthatja az e törvényben megjelölt csomagolások forgalomba hozatalát, vagy elrendelheti a csomagolások vagy csomagolási hulladékok piacról való kivonását.”

19. cikk

A 24. cikk helyébe a következő szöveg lép:

„ 24. cikk

A csomagolásról és a csomagolási hulladékról szóló, 1994. december 20-i 94/62/EK európai parlamenti és a tanácsi irányelv az Európai Bizottság által az ezen irányelv 19. cikke (2) bekezdésének és 21a. cikkének megfelelően hozott felhatalmazáson alapuló jogi aktusokkal módosított I. mellékletének módosításai.

A csomagolásról és a csomagolási hulladékról szóló, 1994. december 20-i 94/62/EK európai parlamenti és a tanácsi irányelv az Európai Bizottság által az ezen irányelv 19. cikke (2) bekezdésének és 21a. cikkének megfelelően hozott felhatalmazáson alapuló jogi aktusokkal módosított I. mellékletének módosításai az Európai Bizottság vonatkozó jogi aktusainak hatálybalépésétől alkalmazandók.

A miniszter a Luxemburgi Nagyhercegség közlönyében fogja egy értesítésben közzétenni a módosításokat és az Európai Unió Hivatalos Lapjában kiadott aktusra való hivatkozást.”

20. cikk

Ugyanezen törvény I. melléklete a következőképpen módosul:

3. Az 1. pont b) alpontjának helyébe a következő szöveg lép:

b) A csomagolás tervezése, gyártása és forgalmazása során biztosítani kell annak újrafelhasználását és hasznosítását – beleértve az újrafeldolgozást is – a hulladékhierarchiának megfelelően, és minimálisra kell csökkenteni a környezetre gyakorolt hatását a csomagolási hulladékoknak vagy a csomagolási hulladékok kezelési műveleteiből visszamaradó anyagmaradékoknak az ártalmatlanítása során.”

4. A 3. pont d) alpontjának helyébe a következő szöveg lép:

„d) Biológiailag lebontható csomagolás

A biológiailag lebontható csomagolási hulladékoknak olyan jellemzőkkel kell bírniuk, amelyek lehetővé teszik a fizikai, kémiai, termikus vagy biológiai lebomlást, mint ahogy például az elkészült komposzt túlnyomó része szén-dioxidra, biomasszára és vízre bomlik le.

Az oxidatív úton lebomló műanyag csomagolások nem tekinthetők biológiailag lebontható csomagolásnak.

Megbízást adunk arra és elrendeljük, hogy ezt a törvényt tegyék közzé a Luxemburgi Nagyhercegség Hivatalos Lapjában annak érdekében, hogy valamennyi érintett végrehajtsa és betartsa.

*A környezetvédelmi, éghajlat-politikai és fenntartható
fejlődésért felelős miniszter*

Joëlle Welfring

A belügyminiszter,

Taina Bofferding

A gazdasági miniszter,

Franz Fayot

*A mezőgazdasági, szőlészeti és vidékfejlesztési
miniszter,*

Claude Haagen

Genf, 2022. június 9.

Henri

7654. parl. dok.; Rendes ülés 2019–2020, 2020–2021 és 2021–2022. (EU) 2018/852 irányelv

